

13^e zondag door het jaar 27-28 juni 2026

—

decanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: Homeward Bound – Simon and Garfunkel (1966)

https://www.youtube.com/watch?v=R4EnErMCKrI&list=RDR4EnErMCKrI&start_radio=1

I'm sitting in the railway station.
Got a ticket to my destination.
On a tour of one-night stands
my suitcase and guitar in hand.
And ev'ry stop is neatly planned
for a poet and a one-man band.
Homeward bound,
I wish I was,
Homeward bound,
Home where my thought's escaping,
Home where my music's playing,
Home where my love lies waiting
Silently for me.

Ev'ry day's an endless stream
Of cigarettes and magazines.
And each town looks the same to me,
the movies and the factories
And ev'ry stranger's face I see
reminds me that I long to be,
Homeward bound,
I wish I was,
Homeward bound,
Home where my thought's escaping,
Home where my music's playing,
Home where my love lies waiting
Silently for me.

Tonight I'll sing my songs again,
I'll play the game and pretend.
But all my words come back to me
in shades of mediocrity
Like emptiness in harmony
I need someone to comfort me.
Homeward bound,
I wish I was,
Homeward bound,
Home where my thought's escaping,
Home where my music's playing,
Home where my love lies waiting
Silently for me.
Silently for me.

Ik zit in het treinstation,
heb een kaartje naar mijn bestemming.
Op een tournee langs one-night stands
mijn koffer en gitaar in de hand.
En elke halte is keurig gepland
voor een dichter en een eenmansband.
Op weg naar huis,
ik wou dat ik het was,
Huiswaarts,
thuis waar ik mijn hoofd kan leegmaken,
thuis waar mijn muziek speelt,
thuis waar mijn geliefde wacht
stilletjes op mij.

Elke dag is een eindeloze stroom
van sigaretten en tijdschriften.
En elke stad lijkt voor mij op elkaar,
de bioscopen en de fabrieken
En elk vreemd gezicht dat ik zie
herinnert me eraan dat ik ernaar verlang,
huiswaarts
ik wou dat ik het was,
op weg naar huis,
thuis waar ik mijn hoofd kan leegmaken,
thuis waar mijn muziek speelt,
thuis waar mijn geliefde wacht
stilletjes op mij.

Vanavond zing ik mijn liedjes weer,
ik speel het spel en doe alsof.
Maar al mijn woorden keren bij mij terug
in vlagen van middelmatigheid
zoals aan rust en leegte
heb ik behoefte aan iemand die me troost.
Op weg naar huis,
ik wou dat ik het was,
huiswaarts,
thuis waar ik mijn hoofd kan leegmaken,
thuis waar mijn muziek speelt,
thuis waar mijn geliefde wacht
stilletjes op mij.
stilletjes op mij.

Hoe sterk kun je verlangen naar huis, naar een thuis waar er iemand op je wacht?
Dit wordt prachtig bezongen in één van de eerste hits (1966) van Simon and Garfunkel.
De profeet Elisa vindt een thuis bij gastvrije mensen ... en u, waar is uw (t)huis?

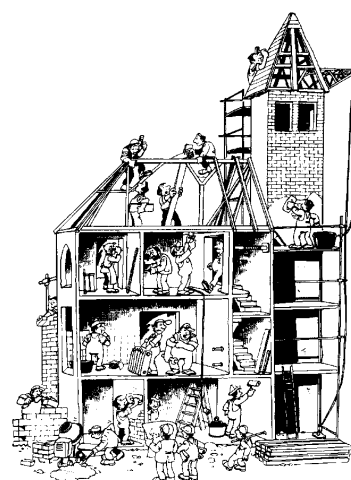
Lied: Zomaar een dak (ZJ 735)

<https://www.youtube.com/watch?v=9CkP9OTrEBI>

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen,
speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnen gaan om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen
diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien,
onthouden, spreken voort
Gods vrij en lichtend Woord.

Tafel van Een, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Inleiding:

Misschien vragen we ons wel eens af
hoe we God een plek kunnen geven in ons leven.
Misschien ook niet, omdat we Hem niet meer zo zien zitten.
En ondertussen... zit God op onze drempel:
als een mens op de vlucht vraagt Hij om asiel,
om bad en bed, om werk en brood, om mensenrechten.

God is ongezien aanwezig
in iedere man en iedere vrouw die geen land, geen huis,
geen eten en geen drinken heeft.
Hij komt ons tegemoet meestal onverwacht, op ongelegen tijden,
Hij rekent op onze gastvrijheid en fluistert in ons oor:
"Al wat je voor hén doet, heb je voor Mij gedaan.
Al wat je hun onthoudt, heb je Mij onthouden".

Diezelfde God nodigt ons hier aan tafel.
Gast en Gastheer tegelijk toont Hij ons hoe
wij, net als Hij, ons leven moeten breken en
delen met en voor elkaar.

Vraag om ontferming:

God, Vader van alle mensen,
onze gastvrijheid is soms zo beperkt en
berekend.
Heer, ontferm U over ons.

WELKOM! LEUK DAT JE ER BENT
JE ZIET ER GOED UIT!

Ik had je al verwacht. Goede reis gehad?

ZAL IK JE JAS OPHANGEN? IK HEB DE OPEN HAARD VOOR JE AANGEMAAKT

Zit je goed? Kussentje er bij?

HOE GAAT HET NU ECHT MET JE?

GEZELLIG HE, DIE KAARSJES? IK HEB ZE SPECIAAL VOOR JOU AANGESTOKEN!

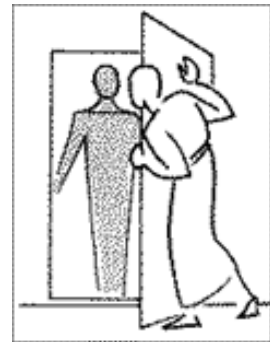
Ik zorg dat deze avond onvergetelijk voor je wordt!

Kan ik je nog ergens blij mee maken?

WE DOEN GEWOON NET ALSOF HET JE VERJAARDAG IS!

Zoon van de levende God,
wij hebben U te weinig herkend en gediend
in mensen om ons heen.
Christus, ontferm U over ons.

God, Vader van alle mensen,
uw mensen willen we zijn.
Geef ons de kracht opnieuw te beginnen.
Heer, ontferm U over ons.

Lofzang:

Eer aan God in de hoge.

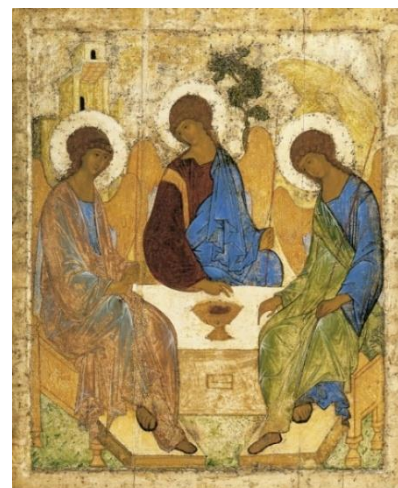
Wij loven U, Vader,
scheppende Kracht,
Bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus,
Zoon van God,
Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest,
Vuur, brandende Liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren
naar het Woord van God
en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed:

Barmhartige God,
op velerlei wijzen spreekt U ons aan.
In mensen komt U ons tegemoet.
In hun gelaat kunnen wij U zien.
Wij bidden U
dat wij niet voorbijgaan
aan deze ontmoetingen met U
en dat wij luisteren naar iedere stem
die ons spreekt over U
die met Jezus Christus, uw Zoon,
en de heilige Geest leeft in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eerste lezing: Uit het tweede boek der koningen (2 Kon. 4, 8-11, 14-16a)

8 Op een dag kwam de profeet Elisa langs Sunem.
Daar woonde een welgestelde vrouw
die hem met aandrang uitnodigde om bij haar te komen eten.
En iedere keer als hij daar in de buurt kwam, ging hij daar eten.

9 Daarom zei de vrouw tegen haar man:
`Luister eens, ik heb gemerkt dat de man die altijd bij ons aankomt,
een heilige man van God is.

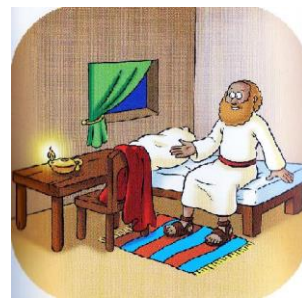
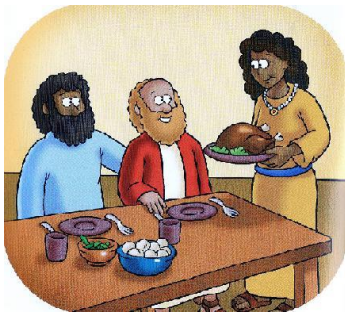
10 Laten we op ons huis een kleine kamer voor hem metselen
en er een bed, een tafel, een stoel en een lamp in zetten;
als hij dan bij ons aankomt kan hij daar zijn intrek nemen.'

11 Toen Elisa er dus op een dag weer aankwam,
kon hij de bovenkamer betrekken en gaan rusten.

14 Hierop vroeg Elisa:
`Kunnen we dan werkelijk niets voor haar doen?'
Gechazi antwoordde: `Zij heeft helaas geen zoon en haar man is oud.'

15 Toen riep hij: `Roep haar.'
Hij riep haar en zij bleef in de deuropening staan.

16 En Elisa zei:
`Volgend jaar om deze tijd zult u een zoon aan uw hart drukken.'

Psalm: Ps. 89 (88) 2-3, 16-17, 18-19

Refrein: Uw gunsten, Heer, wil ik bezingen.

Uw gunsten, Heer, wil ik bezingen,
uw trouw verkondigen aan elk geslacht.

Gij hebt gezegd: mijn gunt blijft eeuwig duren,
de hemel is de grondslag van mijn trouw.

Gelukkig is het volk dat weet wat blijdschap is,
omdat het leeft, Heer, in het licht van uw gelaat.

Van dag tot dag vertrouwt het op uw Naam,
vindt het zijn kracht in uw gerechtigheid.

Want Gij zijt onze roem en onze sterkte,
uw gunst maakt ons tot een groot en machtig volk.

Want van de Heer ontvingen wij ons schild,
de Heilige van Israël gaf ons een koning.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 6, 3-4, 8-11)

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

3 Weet u niet dat wij door de doop,
die ons één heeft gemaakt met Christus Jezus,
delen in zijn dood?

4 Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven,
opdat ook wij, zoals Christus door de macht van zijn Vader
uit de doden is opgewekt, een nieuw leven zouden gaan leiden.

8 Indien wij met Christus gestorven zijn,
geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven.

9 Want wij weten dat Christus, eenmaal uit de doden opgewekt,
niet meer sterft: de dood heeft geen macht meer over Hem.

10 Door de dood die Hij is gestorven,
heeft Hij afgerekend met de zonde, eens en voorgoed;
het leven dat Hij leeft, heeft alleen met God van doen.

11 Zo moet u ook uzelf beschouwen:
als dood voor de zonde en levend voor God in Christus Jezus.

Lied: Wie zijn leven niet wil geven

<https://www.youtube.com/watch?v=WoW6YDoIsDs>

Wie zijn leven niet wil geven,
niet wil delen met zo velen,
met een ander, gaat verloren

Wie wil geven wat hij heeft,
die zal leven opgegeten,
die zal weten dat hij leeft.

Evangelie: Uit het Mattheüsevangelie (Mt. 10, 37-42)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

Jezus zei tot zijn apostelen:

37 Wie meer houdt van zijn vader of moeder dan van Mij,
is Mij niet waard. Wie meer houdt van zijn zoon of dochter dan van Mij,
is Mij niet waard.

38 Wie zijn kruis niet opneemt en Mij niet volgt, is Mij niet waard.

39 Wie zijn leven vindt, zal het verliezen,
en wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het vinden.

40 Wie jullie ontvangt, ontvangt Mij,
en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem die Mij gezonden heeft.

41 Wie een profeet ontvangt omdat het een profeet is,
krijgt het loon van een profeet,
en wie een rechtvaardige opneemt omdat het een rechtvaardige is,
krijgt het loon van een rechtvaardige.

42 Wie één van deze kleinen een beker koud water geeft
omdat het een leerling is,
Ik verzeker jullie, zijn loon zal hem niet ontgaan.'

Overweging(en):

Zusters en broeders,

Geef toe: we hebben het allemaal wat moeilijk met de woorden van Jezus uit het evangelie van vandaag.

Zolang Jezus zieken geneest, mensen vergeeft en bemoedigt, voelen wij ons op ons gemak. Ook wanneer Hij opkomt voor de kleinen en de schijnheiligheid van zijn tegenstanders ontmaskert, kunnen wij Hem gemakkelijk volgen.

Maar vandaag horen wij woorden die schuren.

"Wie meer houdt van vader of moeder dan van Mij, is Mij niet waard."

"Wie zijn kruis niet opneemt en Mij volgt, is Mij niet waard."

Dat zijn geen zachte woorden. Ze zijn hard! Ze raken precies aan wat ons het dierbaarst is: onze familie, ons geluk, ons eigen leven.

En toch kunnen we er niet omheen. De vriendelijke Jezus van het evangelie is dezelfde Jezus die radicale keuzes vraagt. Hij vraagt niet zomaar een beetje aandacht, een beetje geloof, een beetje inzet. Hij vraagt ons hart.

Waarom doet Hij dat?

Omdat Jezus zichzelf niet zomaar ziet als een wijze leraar of een profeet. Hij spreekt met het gezag van God zelf. Wat Hij vraagt, ligt helemaal in het verlengde van het eerste gebod: "Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en al uw krachten."

God komt op de eerste plaats.

Dat klinkt eenvoudig, maar in werkelijkheid is het misschien het moeilijkste wat er bestaat. Want er is altijd wel iets dat onze eerste plaats opeist: ons werk, ons bezit, onze plannen, onze zorgen, soms zelfs de mensen van wie we het meest houden.

Jezus vraagt niet dat wij minder van onze ouders, kinderen of vrienden zouden houden.

Hij vraagt wel dat wij alles bekijken vanuit God. Dat wij leren beseffen dat geen enkele aardse werkelijkheid absoluut is. Alleen God is absoluut.

En precies daar gebeurt het wonder:

Wanneer God werkelijk op de eerste plaats komt, verdwijnt het aardse niet naar de achtergrond. Integendeel, het krijgt net de hoofdrol!

Dan wordt een mens in nood geen lastpost meer, maar een broer of zus.

Dan wordt een bezoek aan een zieke meer dan een goede daad.

Dan wordt een vriendelijk woord meer dan beleefdheid.

Dan krijgt zelfs een beker fris water, aan een ander gegeven, een betekenis die veel groter is dan we denken.

Dat is de verrassende boodschap van het evangelie. Wie God boven alles liefheeft, leert ook de mensen méér liefhebben. Niet minder.

Waar God als God erkend wordt, krijgen kleine daden van liefde een oneindige waarde.

Misschien zullen wij het eerste gebod nooit helemaal begrijpen of volmaakt beleven.

Maar het blijft onze opdracht om er telkens opnieuw onder te gaan staan. Om God de eerste plaats te geven en van daaruit de mensen rondom ons te beminnen.

Want uiteindelijk is dat de weg die Jezus ons wijst: de weg naar God, die tegelijk de weg is naar de mens.

(Wim Seynaeve)

We leven in een tijd waarin mensen voortdurend met elkaar verbonden lijken. Via telefoon en sociale media staan we de hele dag in contact. En toch horen we tegelijk hoe

velen zich eenzaam voelen. We weten veel van elkaar, maar kennen elkaar vaak nauwelijks. We zien elkaar passeren, maar laten elkaar niet altijd echt binnen in ons leven.

Misschien raakt daarom de eerste lezing van vandaag zo'n gevoelige snaar. Een vrouw uit Sunem ontmoet een reiziger. Eerst biedt zij hem een maaltijd aan. Daarna groeit er vertrouwen. Langzaam ontdekt zij wie die man werkelijk is: een profeet, een man van God. Uiteindelijk maakt zij zelfs een kamer voor hem vrij in haar huis.

Het lijkt een klein verhaal, maar eigenlijk gaat het over iets heel groots: ruimte maken voor een ander. Dat is nooit vanzelfsprekend. Wie een ander ontvangt, moet iets van zichzelf loslaten. Een ander brengt altijd iets nieuws mee, soms ook iets onverwachts. Gastvrijheid vraagt niet alleen een open deur, maar vooral een open hart.

Dat geldt niet alleen voor mensen onder elkaar. Het geldt ook voor God. Want Jezus zegt vandaag: "Wie u ontvangt, ontvangt Mij." Dat zijn sterke woorden. Jezus vereenzelvigd zich met de mens die op onze weg komt. God komt niet alleen tot ons in gebed, in de Schrift of in de liturgie. Hij komt ook naar ons toe in concrete mensen.

Dat is tegelijk mooi en veeleisend. Want wij ontvangen graag de mensen die ons liggen, die denken zoals wij, die onze taal spreken of onze gevoeligheden delen. Maar het evangelie gaat verder. Jezus nodigt ons uit om ook open te staan voor wie anders is, voor wie ons uitdaagt, voor wie misschien zelfs een beetje onze rust verstoort. Juist daar kan God ons verrassen.

Dat is overigens niet nieuw in de Bijbel. De profeet Jesaja durft zelfs een vreemde koning, Cyrus van Perzië, Gods gezalfde noemen. Niet omdat hij tot het volk Israël behoorde, maar omdat God zich van hem bediende om zijn volk een nieuwe toekomst te geven. Ook toen moesten gelovigen leren dat Gods wegen vaak anders zijn dan wij verwachten.

Ook onze kerkgemeenschappen staan vandaag voor die uitdaging. We leven in een tijd van veranderingen. Parochies groeien naar elkaar toe. Nieuwe mensen komen binnen. Oude zekerheden verdwijnen soms. Dat kan weerstand oproepen. Maar misschien vraagt het evangelie ons vandaag niet in de eerste plaats hoe we alles kunnen behouden, maar hoe we ruimte kunnen maken voor wat God nieuw wil laten groeien.

De vrouw van Sunem bouwde geen grote tempel. Zij maakte gewoon een kleine kamer vrij. Misschien vraagt God ook van ons geen grootse heldendaden. Misschien begint geloof heel eenvoudig: een luisterend oor, een bezoek, een uitnodiging, een woord van bemoediging, een plaats aan tafel. Jezus gebruikt daarvoor het beeld van een beker fris water. Het lijkt haast niets. Maar in Gods ogen is het veel. Want liefde wordt niet gemeten aan haar grootte, maar aan de echtheid waarmee zij wordt gegeven.

Zo gebeurt Gods Koninkrijk meestal: niet spectaculair, maar stil en dichtbij. In een open deur. In een ontvangen gast. In een mens die tijd maakt voor een ander. Daar, zegt Jezus, ben Ik aanwezig. En misschien is dat wel de kern van het evangelie van vandaag: wie ruimte maakt voor de ander, maakt ruimte voor God zelf.

(Hans Devos)

Bij de eerste lezing ... (pr. Geert Dedecker)

Over het loon van de profeet, en de vrucht van gastvrijheid en 'goed gezelschap'...

Die rijke mevrouw uit Sunem en haar man (maar die wordt amper genoemd in het verhaal) hebben een huisvriend, Elisa. Een boerenjongen die door de grote profeet Elia

('Jahwe is mijn God!') werd aangewezen als zijn opvolger. Die vriendschap gaat op de duur zo ver, dat ze op het dak van hun riante woning een apart kamertje laten bouwen voor hem. De vrouw meubileert het met een bed om op te rusten, een tafel, een stoel en een lamp, opdat hij er kan lezen en schrijven. Een fornuis of kachel is niet nodig want voor zijn eten en drinken wordt beneden wel gezorgd.

Dat is nog eens een voorbeeld van echte gastvrijheid en vriendschap! Ze wil geen beslag leggen op hun huisvriend, hij kan komen en gaan wanneer hij wil, hij kan werken zolang hij dat zelf nodig vindt en hoeft zich geen zorgen te maken over huishoudelijke zaken.

Telkens wanneer de profeet in de buurt is, kan hij daar altijd terecht in dat appartementje voor 'Bed and breakfast' – 'Zimmer frei' staat er bij wijze van spreken voortaan op het uithangbord van hun villa langs de straat geschreven...

Waarom doet die vrouw dat allemaal? Zelf geeft ze antwoord op die vraag: 'Luister eens', zegt ze tegen haar man, 'ik heb gemerkt dat hij die altijd bij ons aan huis komt, een heilige man Gods is.' Ze doet het dus omdat hij een profeet is. Je zou haast bij jezelf denken: weet ze dan al wat voor goeds Jezus daar later over zal zeggen: 'Wie een profeet opneemt omdat het een profeet is, zal ook het loon van een profeet ontvangen...' (Matt. 10,41). Zou ze daar misschien op uit zijn geweest? Gastvrij zijn om er zelf beter van te worden? Investeren in die logeerkamer, om er vroeg of laat een soort geestelijke rente van te plukken? Nee, ik denk niet dat ze daar op uit is. Uit haar hele houding blijkt dat ze op geen enkele manier de aanwezigheid van de profeet 'claimt' of hem wil uitbuiten.

Ze valt hem zelfs niet eens lastig met haar eigen probleem. De man Gods heeft warempel al genoeg aan zijn hoofd, vindt ze. Maar op een keer stort ze haar hart wel uit bij zijn knecht. Tegenover hem uit ze haar droefheid over het feit dat haar huwelijk kinderloos is gebleven. Zij mankeert waarachtig alle toekomstperspectief, die rijke mevrouw uit Sunem. Alle huiselijke gezelligheid in de kleine kring van haar besloten gezinnetje loopt uit op niets.

Natuurlijk komt dat, via de knecht, toch wel ter ore van de profeet. De man Gods verklaart dan plechtig, dat zij en haar man over een jaar een zoon zullen hebben. Dat is nu eenmaal – bijbels gezien – altijd het loon van de profeet en de vrucht van zoveel gastvrijheid in 'goed gezelschap'! Straks komt er een kind in hun midden, van Godswege. Er zal zienderogen toekomst groeien; er is onmiskenbaar iets van 'leven in overvloed' in het verschiet, te midden van de leegte.

Wanneer de vrouw later – weduwe geworden - omwille van een hongersnood zeven jaar lang het land uitvlucht en daarna weer terugkomt naar haar huis en thuis, hangt daar – dank zij de profeet - nog steeds dat bordje met 'Zimmer frei' en 'Bed and breakfast' aan de deur. Elisa himself zorgt er dan voor dat zij haar huis en grond terugkrijgt, en dat haar recht wordt gedaan. Ook dat is het loon van een profeet: gerechtigheid, niet overgeleverd zijn aan onrecht, willekeur en het recht van de sterkste (zie 2 Koningen 8, 1-6).

Dit oude verhaal komt, vlak na Wereldvluchtelingendag waarachtig vanuit de hemel met goed nieuws, met 'evangelie' naar ons toegewaaid, en meldt ons met grote vreugde: Ja waarlijk, ieder die wij in ons huis en in ons gezelschap binnenlaten, kan een profeet zijn – iemand die ons iets te zeggen heeft van Godswege, sprekend met 'His Master's Voice'. En ook nog dit: alleen waar openheid heerst in een geest van gastvrijheid, groeit toekomstperspectief. De vrouw uit Sunem heeft het aan den lijve ondervonden...

'Thuis':

Het hoeft geen muur te zijn
met ruit en dak.

Het mag van hout

of rots

of klei

of blad

of ijs.

Een boot op het water
ja, een wagen op reis.
Een hutje mag,
een hol
of een paleis.
Een schelp van slak,
een nest op tak.
In Paramaribo
of Praag
of in Parijs.

Als er maar iemand is
die roept: 'Kom thuis!'

Ik zal het wel verstaan.
Want elke taal
bedoelt hetzelfde huis... (Ted van Lieshout)

Woorden van geloof: naar Abt A. Baeten (Abdij Heeswijk)

Ik geloof in een Kerk
die haar deuren wijd open zet,
waar iedereen welkom is
en niemand wordt buitengesloten.

Ik geloof in een Kerk die geen onderscheid maakt
tussen man en vrouw,
tussen mensen van verschillende geaardheid.
Waar iedereen heilig is en zondig tegelijk.
Ik geloof in een Kerk die geen rangen en standen kent,
maar waar allen, van hoog tot laag,
zusters en broeders zijn van elkaar.

Ik geloof in een Kerk die haar eigen grenzen overschrijdt
en een tafel bereidt voor allen
die zich tot Jezus Christus bekennen.

Ik geloof in een Kerk die het Woord van God in dialoog belijdt
en waar communie hand in hand gaat met communicatie.
Ik geloof in een Kerk die niet heerst, maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,
die niet denkt aan eigen roem,
maar de kleinen eert en hen optilt
uit hun vernedering.

Ik geloof in een Kerk die op uittocht is uit het land
van slavernij, en op weg is naar werkelijke bevrijding voor allen.
Ik geloof in een Kerk die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop die in haar leeft. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor allen die de kunst van gastvrijheid verstaan en beoefenen.
Dat zij daarom gewaardeerd en gezegend worden.
Dat ze op die manier voor anderen toekomst openen.
Laten wij bidden...

Bidden we voor de 'vreemden' van allerlei slag:
vluchtelingen, daklozen, zoekers naar een plek om te leven,
de onvermoede profeten in ons midden.
Dat zij niet oplopen tegen een muur van wantrouwen.
Dat wij hen mogen zien als 'gezondenen'
door wie God ons wil doen groeien in medemenselijkheid.
Laten wij bidden...

Bidden we dat dit land een meer evangelische mentaliteit mag ontwikkelen
en dat de wrevel tegen vreemdelingen moge wegebben.
Dat de oorzaken van die vooroordelen mogen onderkend worden
en dat wij de wil opbrengen om daaraan echt iets te doen.
Laten wij bidden...

Bidden we voor hen die op reis zijn of die binnenkort met vakantie vertrekken.
Dat genieten van andermans gastvrijheid hun deugd mag doen.
Dat zij weer behouden mogen thuiskomen.
Laten wij bidden...

Ofwel:

Laten we bidden tot God,
in wiens huis plaats is voor velen.

Om huizen waarin jong en oud
op elkaar betrokken zijn
in wederzijdse aanvaarding,
behulpzaamheid en bemoediging.

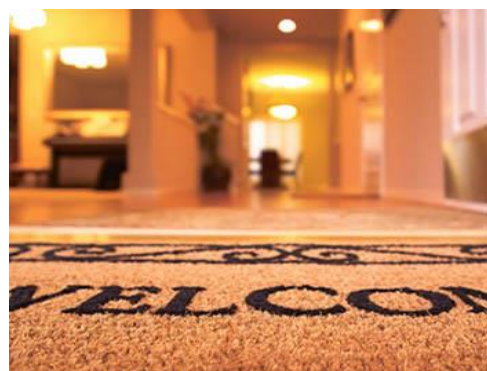
Om huizen met open deuren
naar de omgeving,
haarden van gastvrijheid
en schuilplaatsen voor de mensen
die van huis en haard zijn verjaagd.

Om huizen waarin zieken, gehandicapten
en mensen die zichzelf niet kunnen redden,
verzorging en begeleiding ontvangen
en waar ze gezelligheid kunnen beleven.

Om huizen en plaatsen waar jongeren
hun vrije tijd kunnen doorbrengen
met activiteiten die hen aanspreken,
en waar ze spelenderwijs
maatschappelijke vaardigheden aanleren.

Om huizen waarin de daklozen en zwervers
beschutting vinden tegen de kou,
een bed om te slapen,
een tafel om te eten
en mensen die naar hen luisteren.

Om huizen voor God,
waarin gebeden en gevierd kan worden
en waar mensen in de stilte
hun noden en verlangens
aan Hem kenbaar kunnen maken.

Heer onze God,
in mensen komt Gij ons tegemoet,
in hun gelaat kunnen wij U herkennen.
Gij leert ons dat iedere vreemdeling
die bij ons binnenkomt Uw profeet kan zijn,
een engel, een boodschapper
die zegt dat Gij nog altijd op zoek zijt
naar een plek om bij de mensen te wonen.
Wij willen daarom delen al wat wij hebben en zijn
en zo samen werken
aan een wereld waar ieder mensenkind
kan thuiskomen en geborgen zijn. Amen. (Geert Dedecker)

Lied: Ik zal niet rusten

<https://www.youtube.com/watch?v=EaK6WwCOE00>

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal op mijn bed niet slapen,
ik zal mijn ogen niet dicht doen, ik zal niet rusten, geen ogenblik;
voordat ik heb gevonden een plek waar Hij wonen kan,
een plaats om te rusten voor Hem, die God is, de enige ware.

Ik zal in mijn huis niet wonen, ik zal mijn ogen niet dicht doen,
ik zal niet rusten, geen ogenblik, ik mag versmachten van de dorst,
tot ik gevonden heb een plek waar de doden leven,
een plaats waar recht wordt gedaan aan de verworpenen der aarde.

Gebed over de gaven:

Heer, onze God,
in mensen komt U ons tegemoet,
in hun gelaat kunnen wij U herkennen.
Wij zetten alvast wat brood op tafel
en een beker met wijn.
Want iedere vreemdeling die bij ons binnenkomt
kan uw profeet zijn,
een engel, een boodschapper
die zegt dat U nog altijd op zoek bent
naar een plek om bij de mensen te wonen.
Wij willen daarom delen
wat wij hebben en wie zijn
en zo samenwerken
aan een wereld waar ieder mensenkind
kan thuiskomen en geborgen zijn bij U. Amen.

Felix De Boeck, *zelfgave*

Groot Dankgebed:

Heer onze God,
Schepper van hemel en aarde,
wij danken U
voor alles wat leeft en ademhaalt,
voor het licht van deze dag,
voor het geluk en de liefde
die in ons midden ontstaan;

voor mensen die, zoals U,
ons trouw blijven in dagen van lief en leed.
Wij zeggen U dank voor die ene Mens,
Jezus van Nazareth, uw Zoon.
Hij is uw Evenbeeld
omdat Hij er is voor de minste van de mensen.
Hij is er ook voor hen
die het goed hebben in dit leven,
door hen voor te gaan
in een leven van dienstbaarheid tot in de dood.
Daarom zeggen wij U van harte dank
en aanbidden U met de woorden:

Heilig, heilig, heilig de Heer,...

Roep ons op, Vader,
om heilig en goed te zijn
zoals het uw wil is geweest
op de dag dat U de mens geschapen hebt;
dat wij worden zoals U:
liefde die de wereld scheidt en draagt
en die zo rijk is dat zij overstromt in allen.

Roep ons op,
tot gehoorzaamheid en nederigheid;
doe ons luisteren, maak ons aandachtig
voor het woord van Jezus Christus,
die Mens geworden is om U te dienen,
die gehoorzaam was tot het uiterste
en daarom, sinds zijn dood, verrijzenis en hemelvaart
verheerlijkt wordt door allen die zijn naam dragen.

Roep ons op door uw scheppend Woord, Vader,
tot kracht en sterkte,
dat wij elkaar elke dag opnieuw
kunnen bezielen en dragen,
zoals U ons draagt en in leven houdt;
dat wij, zoals uw Zoon,
een steun kunnen zijn
voor alle zwakken en eenzamen op onze weg;
dat wij, gesterkt door zijn Woord en Brood,
elkaar kunnen dragen in uren van nood,
als ons kruis zwaar wordt en wij hulp nodig hebben.
Roep ons op, Vader, tot één gemeenschap
door deel te hebben aan het Lichaam en het Bloed van uw Zoon.

Roep ons tot gemeenschap met Hem
in het brood dat Hij dankbaar heeft gebroken
met de woorden:

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood
en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Roep ons op, God van liefde,
tot dankbaarheid voor de gemeenschap met U,

met elkaar en met alle mensen
die ons tot hier hebben geleid;
die nog met ons meegaan
in geloof, hoop en liefde,
of die ons blijven begeleiden
vanuit uw heerlijkheid
waarheen zij ons zijn voorgegaan.

Roep ons op, Vader,
tot de volle menselijkheid
van uw Zoon Jezus Christus,
die de zieken geneest,
de zonden vergeeft,
de hongerigen spijzigt,
de kleinen tot zich roept,
en voor iedereen woorden heeft
van eeuwig leven;
die ons zijn Geest zendt
om de weg vrij te maken
naar vrede en geluk onder de mensen.
Daarvoor blijven wij U danken
en verheerlijken:
met en door Christus de Heer,
vandaag en alle dagen die U ons geeft. Amen.

Onze Vader:

Door zijn vriend-zijn voor de anderen, zijn goedheid en gastvrijheid,
door zijn geloof in mensen,
heeft Jezus ons willen bekeren tot kinderen van dezelfde Vader.
Tot Hem mogen wij bidden:

Onze Vader,...

Wanneer wij biddend en zegenend omgaan met elkaar,
elkaars lasten dragen, elkaars vreugden delen,
en geloven dat God het zo heeft bedoeld
toen Hij destijds de mensenwereld schiep,
zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien
naar de wederkomst van Jezus Messias, uw Zoon.

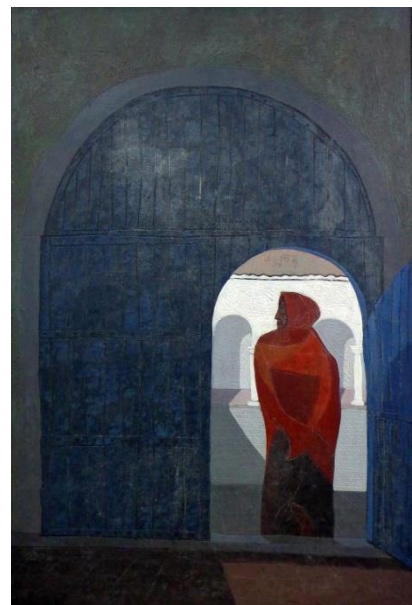
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Heer Jezus,
wij kunnen maar echt uw leerlingen zijn
als wij leven zoals U het ons hebt voorgeleefd:
mild, en goed, met aandacht vooral voor de kleinen
en de mensen die aan de rand van de maatschappij
leven.
Als wij hun een rechtvaardige plaats geven,
dan zal uw Rijk van vrede meer werkelijkheid worden.
De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie:

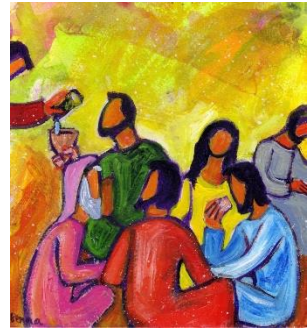

De Heer zegt:

“Wie zijn leven probeert te behouden,
zal het verliezen,
maar wie zijn leven verliest omwille van Mij,
die zal het behouden.”

In Brood en Wijn verliest de Heer zijn leven aan ons,
om ons in staat te stellen ons leven te verliezen aan elkaar.
Gelukkig zijn wij, die genodigd zijn aan zijn tafel:

Heer, ik ben niet waardig...

Communielied(-eren):

Gij komt tot ons gans onverwacht (ZJ 715)

<https://www.youtube.com/watch?v=9c8v2D9GbXY>

Gij komt tot ons, gans onverwacht, in alle mooie dingen,
in bloemen, in de zonnepracht, in 't lied dat wij nu zingen,
in 't brood dat op de tafel staat,
in 't hart dat dankbaar slaat, in duizend duizend dingen.

Gij komt tot ons in 't morgenuur, in dauw van nieuwe dingen,
in 't kind dat licht, in licht en vuur, in 't lied dat wij U zingen,
in 't woord dat Gij nu tot ons spreekt,
in 't brood dat Gij hier met ons breekt, in duizend, duizend dingen.

Gij komt tot ons in heel de dag, in arbeid aan de dingen,
in zorg en vreugde, pijn en lach, in 't lied dat wij dan zingen,
in liefde ook van man en vrouw,
in vriendschap, vrede en in trouw, in duizend, duizend dingen.

Gij komt tot ons als 't avond is, in 't sterven van de dingen,
in 't afscheid dat het laatste is, in 't lied dat wij niet zingen.
Op 't woord dat Gij spreekt
hopen wij; uw liefde is ons toch nabij in duizend, duizend dingen.

ofwel: **Wonen overal nergens thuis**

Wonen overal nergens thuis,
aarde, mijn aarde, mijn moeders huis.
Vallende sterren, de schim van de maan,
mensen die opstaan en leven gaan,
mensen, veel geluk.

Wonen overal nergens thuis,
handel en wandel en huis na huis.
Loven en bieden op waarheid en waan
wagen en winnen en verder gaan,
mensen veel geluk.

Wonen overal nergens thuis,
aarde mijn hemel, mijn vadershuis.
Stijgende sterren, de lach van de maan
mensen die dromend een stem verstaan,
mensen veel geluk.

→ <https://www.youtube.com/watch?v=Tnf-dBPmoC8>

→ **Trijntje Oosterhuis:**

https://www.youtube.com/watch?v=7HNOV4SAs0k&list=RD7HNOV4SAs0k&start_radio=1

Met elke strofe van dit lied zingen we een diep verlangen uit: wonen overal thuis. De schwung waarmee we het zingen doet ons bijna vergeten dat er een vierde woord staat dat telkens anders is: Wonen overal nergens thuis, dan overal even thuis en op het eind overal bijna thuis.

Bij je geboorte, moet alles nog beginnen, nog nergens thuis. Wanneer het leven goed op dreef is wordt het hectisch en ben je overal even thuis. En aan het eind van je leven lonkt perspectief van bijna thuis bij de hemelse vader.

De volgende zinnen bevestigen dat: Bij geboorte kom je thuis op de aarde, meestal in 't moederhuis – je krijgt jouw plek op aarde bij je moeder thuis. In de tweede strofe merk je de drukte van het leven: handel en wandel, huis na huis... dat kunnen alle huizen en gebouwen zijn waarin je voor korte of langere termijn leeft: het huis waar je schoolloopt, waar je werkt, met vakantie bent. En verder ziekenhuis, justitiehuis, woonzorgcentrum, de kerk of moskee of club waar je overal even thuis bent.

In de derde strofe een oud beeld: God in een hemel boven deze aarde waar je als ouder wordende mens bijna thuis mag komen.

In de eerste en derde strofe is er sprake van aarde en huis, aarde mijn aarde/hemel.. mijn moederhuis/vaderhuis, in de 2de strofe is die aarde verdwenen... het lijkt alsof je in deze levensfase niet echt 'woont' maar zo druk in de weer bent dat je niet 'geaard' bent, slecht even thuis.

Iets raadselachtiger zinnen volgen:

Eerst vallende sterren de schim van de maan. Vallende sterren, dan mag je een wens doen. Vanuit het veilige moederhuis starten met een rugzak vol wensen en verlangens voor het leven dat gaat beginnen, mensen die opstaan en leven gaan. De maansikkel van het eerste kwartier, een schim, vanzelfsprekend onopvallend aanwezig.

We slaan de 2de strofe even over.

In de derde strofe zijn het stijgende sterren en een lachende maan – vreemd... Een vallende ster tot daar... maar een stijgende? Het gaat niet over één of andere mediaster vermoed ik... Suggereert Oosterhuis met deze onmogelijkheden dat dood en geloof in leven na de dood on-voorstelbaar zijn en dat je er bijgevolg niets zinnigs over kan zeggen? Er klinkt verlangen door naar iets 'goeds', iets veiligs, iets om naar uit te kijken. De lachende volle maan heeft iets gastvrij en ontwapenend en kan voor het volle leven staan ...of voor God die ons opwacht? Mensen die dromend een stem verstaan. Misschien moet je een zekere leeftijd of levenswijsheid opgedaan hebben om deze beelden te kunnen verstaan en die stem te horen die over de grens van de dood heen klinkt.

Keren we terug naar de 2de strofe.

Hier raast het leven door: handel en wandel, loven en bieden op waarheid en waan, wagen en winnen en verder gaan –de mens heeft alles zelf in handen. Dominant markteconomisch denken: handel, loven en bieden, risico nemen en winst maken, maar ook waan versus waarheid. Tegelijk zijn het bijna pietluttigheden door het snelle zingen van deze begrippen en door de slotwoorden ...en verder gaan – ook die rush gaat voorbij.

En... elke strofe eindigt met een wens: sjaloom, mensen veel geluk. Of het leven nog voor je ligt, of je midden in de hectiek van het leven staat of wanneer je terug mag kijken op een gevuld leven: mensen veel geluk!

Opdat wij allen mogen wonen: overal en nergens, bijna, voor even, ...maar wel 'thuis'.

zie: <https://www.dominicusgent.be/wonen-overal-nergens-thuis-over-wonen-4/>

Slotgebed:

Barmhartige, nabije en gastvrije God,
bij U is er steeds plaats voor ons.
Naar ieder van ons ziet U om.
Zoals wij zijn, zo hebt U ons lief.
In U weten wij ons geborgen.
Als wij uw stem niet verstaan,
als wij het oude vertrouwde niet durven loslaten,
zelfs dan port U ons aan.
Als wij denken U niet waard te zijn,
als wij uw Zoon Jezus niet volgen,
ook dan sluit U ons liefdevol in uw gastvrije hart.
Daarvoor zeggen wij U dank, van ganser harte. Amen.

Zending en zegen: (Marinus van den Berg)

Gezegend zijn de huizen,
waar de deuren niet gesloten blijven,
waar brood en tijd gedeeld worden
met wie ontredderd zijn,
zoeken naar rust en houvast.

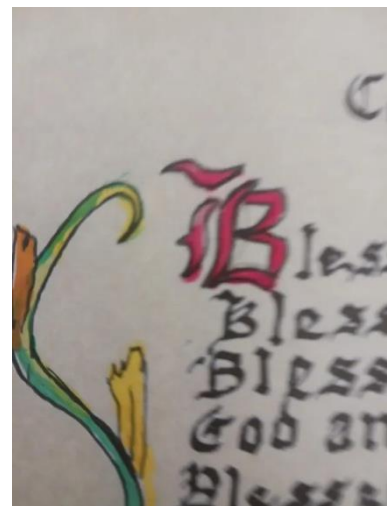
Gezegend zijn de huizen,
waar mensen niet alleen maar leven voor zichzelf,
maar leven delen met elkaar
en met hen die aankloppen aan hun deur.

Gezegend zijn de handen van hen
die zorgvuldig doen wat nodig is.
Gezegend zijn de handen van hen
die het eenvoudige doen
opdat het leven leefbaar en menswaardig blijft.

Gezegend zijn zij die innerlijke ruimte hebben
om het verhaal te ontvangen
van wie gestrand zijn op de levensweg
en zoeken naar het oor van een medemens
om gehoord te worden.

Gezegend zijn zij in de Naam van de Eeuwige,
Die niet zal vergeten wie vreemde gasten uitnodigt aan zijn tafel,
maar Die hen toekomst schenkt en leven in overvloed...

Zegene ons dan onze God,
wanneer wij aan mensen in nood
een open huis en een open hart willen reiken
en wanneer we samen vechten tegen de uitsluiting van zovelen
in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Dessertje:

Ik kwam bij jullie binnen,
heel even maar, om goeie dag te zeggen.
Ik had bloemen meegebracht
om niet met lege handen te staan.
Je hielp me over de drempel heen,
en je bracht me bij jullie thuis.
Ik mocht de rijkdom proeven van eenvoud,
van verbondenheid die vrijmaakt.
Er was niet veel in huis, zei je,
maar met dat niets heb jij een feest gemaakt.
Je luisteren deed mij uitspreken
en in je woorden bespeurde ik de bijklank van aanvaarding.
Meer dan ik kon geven kreeg ik bij jou mezelf terug.
In mij is iets veranderd,
ik ga verder als een ander mens,
langs nieuwe wegen.

Vakantie is tijd maken:
Tijd maken om gewoon goed te zijn,
liefdevol en vriendelijk.
Tijd maken om te lachen
en om het leven met wat meer humor te kruiden.
Tijd maken om te luisteren
en zo beschikbaar te zijn voor anderen.
Tijd maken om stil te zijn,
niet uit angst voor een druk leven,
maar omdat de diepste waarden
in stilte worden ervaren.
Tijd maken om na te denken,
want het is de mens onwaardig
oppervlakkig door het leven te glijden
zonder kritisch oordeel over levensvisies
die "in de mode" zijn.
Tijd maken om te bidden,
bewust dat U, God, met ons leven begaan bent.
Tijd maken om te beminnen en bemind te worden,
want het leven waarin enkel het verstand meespeelt
doet ons geluk en dat van anderen krimpen.
Tijd maken om iets moois te lezen,
te genieten van de mooie dingen
die zo talrijk aanwezig zijn rondom ons...
als we ze willen zien.

Dat je handen vol van vrede zijn,
je voeten in de goede richting gaan,
je ogen licht in donker zien
je oren in de stille God verstaan.

Dat je stem met elke nieuwe klank
de oude wereld kleur en inhoud geeft,
je hart tot in de eeuwigheid
plaats voor liefde heeft.

(Marcel Zagers)

